

Auxe da ba Joan Manuel Serrat'en bizkar botatzen diogun pekatua: judasena, alegia. «Tele-Estel»k ziona, bere-baitako ta bere erriari leialtasuna galtzea. Utikan!...

Ez al ziteken Londres'era joan bere doñu ta bere erriaren abotsarekin? Eurobisiora joateko aukeratu zutenak etzioten Joan Manuel'eri gaztelerazko abesterik entzun, artean katalanera besterik ezpaizun erabili bere doñutan. Ontaz, Peman, Camilo José Cela, Aldekoa, Buero Vallejo, Manolo Summers zinemalariak eta beste nolanaiko gizon ospetsu edo sentsudunak garbi asko adierazi dute «La Actualidad Española»ko enkuesta batean: Serrat'ek Londres'en katalaneraz abestu bear lukeala, alegia. Guk ere ala derizkiogu.

A. I.

Zalaparta Elizan eta erlijioaren konzetua.

Madriko Ikastola nagusian, iskanbilla une batean, leio bate-tik gurutze bat egotzi omen dute, beste tresna askoen artean. Zorigaitzeko gertaera honen berria nork nai daki honezkero, eta ez gera sartuko bere zehetasun guztietan. Zeñek eta zer asmorekin botatzea egin dun ez jakin arren, bere intenzioa ona etzala ageri da-ta zitalkeritzat kondenatu bear dugu horrelako egintza. Bera onartzerik ez dugu batera zuriardirik ez bait du.

Au esanda, gaia beste saietsetik ikusi nai genuke. Izan ere, estrañazko berri bat eldu zaigu oraindik orain.

«Arriba» ta «Nuevo Diario» deriztaten egunkarietan irakurri berri deguez, D. Francisco Pérez apaiza, Santander'ko eliz batean predikatzen ari zala, gertaera aitatuari buruz mintzatzen asi zan gurutze bat leiotik egotzea baiño, langillea, zuzenbiderik gabe. fabrikatik botatzea, pamili-guraso bati ogibiderik gabe utzirik, txarragoa dala esan zuen.

Nola Don Francisco'k iritzi hau azaldu, entzule batek itza artu zuen eta oiuka asi zan, sermoia ezin eramanezkoa zala esanik. Zalaparta handi bat arrotu zan eta jende batzuek, erasotzaille buru, elizatik atera ziran asarre baiño asarreagoak.

Beste tartekoak alde batera utzita, apaizak azaldutako iritzia garrantziduna iduritzen zaigu. Pentsa arazten gaitu, gutxienez.

Apaizaren galdera ikaragarria au da: Kristoren iduririk egokiena eta egiazkoena, nun dago? Zur puxka batean, naiz gurutze tankera izan, ala gure anaia dan gizonarengan?

Gezurra badirudi ere, kristau erlijioaren mami gutzia galdera ontan sar-turik dago. Orañarte iduri ta debozio askok erabiltzen zituzten kristauak; gi-zarteko zuzenbiadeari, berriz, belarri gutxi egin. Zorionez, gauzak asko aldatu

NOTA LABURRAK

dira, edo aldatzen asi dira gure denboran. Oraingoan askok ikusten dute kulturaen egintzak baiño gizonaren aldeko obrak bearrezkoagoak ditugula kristauok.

Eta batez ere, baldin Kristo arkitu nai badugu, ez degula billatu bear azaleko debozioetan, baizikari gizonarengan, gure anaia dan gizonarengan bertan.

Nere iritziz hor dago gaurko kristautasunaren mamia. Nai-ta-naiez horrelakoa izan bear du gure joerak.

K. S.

MOSCOU-KO JUDIZIOA DALA-TA

Mundu guzian errepudiorik besterik ez du jaso Moscou-ko judikalarien erabakiak. Mota guzietako eskuindarrek propaganda izugarri batez berri «pozgarria» xehetasun guziekin mundu zabalera barreiatu dute. Agirian dago amerikatarrei ere arras ongi etorri zaiela Moscou-ko afera, mundu guziko begiak Vietname-tik aldaratzeko... Europa-ko ezkertiarrei ere, ba dirudi, ezen, ez zaiela gehiegi gustatu gertakizuna, bereziki Frantzia-ko ezkertiar berriei, «La Nouvel Observateur»-eko editorial baten irakurtzen danez. Artikulo honek «La Bêtise à front de bureaucrate» du izenburu, eta erabaki honek izan ditazken ondorioak erakutsi ondoren, hasten da gaitzespen, asarre eta kexu handi batzuek manifestatzen, mesfidantzatsu geratu diran ezkertiarzaleei, «gure sozialismoa ez dala holakoa izanen» demostratu nahirik.

Postura honek harriturik laga nau. Niri ere ez zaizkit, ez judizioa, ez erabakia gustatu, baina uste dut gaurko errusiar egoera gogoan hartu gabe egin diran analisiak ez dutela baliotasunik. Mendebaleko mentalitate demokrazialearekin ezin dateke sobietikoen egintzak eta mentalitatea neurtu. Erreboluzio sobietikoa, tradizio demokratikorik ez zuen herri batek egin zuen, eta orduko erreboluzioegileek demokraziarena baino prolema andi eta zailagoekin egin zuten topo hasieran. Halaber, orok kondenatzen dute Stalin-en diktatura, baina stalinismoaren gogortasuna ezin dateke esplikatatu agintzeko gose handi bat zuen gizon batez soilik, ez da ere sozialismoaren edo komunismoaren nahi-ta-nahiezko ondorio bat bezala. Ez dezagun ahantzi Sobieten Batasuna zela bere hazieran molde sozialistak enplegatzen hari zen munduko estatu bakarra, eta industrializazioa edozein prezioz iritxi behar zen xede bat zela.

Xede hau lortzeko, bere lana eman zitzaion bakoitzari. Stalin-ekin, idazleak eta antzelariak ere lagundu egin behar dute heuren obreakin sozialismoa